

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 92.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1870.

Τιμή ἔτησία, λ. 50
■ ἑκάστ. φύλ. ■ 5

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ.

(Διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων.)

Ἐλάτε τώρα, — εἶπεν ἡ ἀδελφή τῆς Μαρίας ἐν ἀπόγευμα, — ὁ πατήρ μας ἔφερε διὰ τὸν Ἰωάννην μίαν κιβωτὸν τοῦ Νῶε, καὶ ἡμεῖς δὲ καθίσταμεν περὶ τὴν τράπεζαν καὶ δὲ παίζομεν μετ' αὐτὴν ὅλοι ὁμοῦ.

Ὁ Ἰωάννης εὐχαριστεῖτο πολὺ νὰ ἔχη τὰς ἀδελφάς του μαζί του διὰ νὰ τὸν διασκεδάσωσι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, διότι ἦτο μικρὸν παιδίον καὶ δὲν ἤξευρε ποσῶς πῶς νὰ παίξῃ μόνος του. Ἦσαν καλὰ καὶ φιλόφρονα παιδιά, καὶ ἐπροσπάθουν πάντοτε νὰ

καταστήσωσι τὸ ἐν τῷ ἄλλῳ εὐτυχῆ, εὕρισκον δὲ, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἤζυζαν τὴν ἰδικήν του ἑκάστον εὐτυχίαν.

Οὕτως ἡ Μαρία, ἡ ὁποία ἦτον ἡ μεγαλύτερα καὶ ἐγνώριζεν ὅλην τὴν βιβλικὴν ἱστορίαν τοῦ Νῶε, ἀφῆρεσε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐξέβαλεν ἅλα ὅσα περιεῖχεν αὐτή. Ἦσαν δύο ἀπὸ πᾶν εἶδος ζῶων καὶ πτηνῶν, καμωμένα ἀπὸ ξύλον καὶ χρωματισμένα· προσέτι μικροὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οἱ ὅποιοι παρίστανον τὴν οἰογένειαν τοῦ Νῶε.

Ταῦτα πάντα ἔβαλαν κατὰ σειρὰν τριγύρω τῆς τραπέζης, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν. Ὁ Νῶε καὶ ἡ γυνὴ του, προεπορεύοντο, κατόπιν ἤρχοντο οἱ τρεῖς υἱοὶ των, ἔχοντες ἑκάστος τὴν γυναῖκά του μετ' αὐτοῦς· ἠκολούθηον οἱ ἐλέφαντες, αἱ κόμηλοι, οἱ λέοντες, οἱ ἵπποι κλπ. ἀνὰ δύο δύο κατὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν μέχρι τοῦ μικροτάτου ζώου.

Οὕτω πως, — εἶπεν ἡ Μαρία, — πρέπει νὰ ὑπῆγον πρὸς τὸν Νῶε, ὅταν ὁ Θεὸς τὰ προσέταξε νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν κιβωτόν. Ὁ Θεὸς τοῖς εἶπε νὰ εἰσεέλθωσι διότι αὐτὸς ἔμελλε νὰ στείλῃ κατακλυσομένην διὰ νὰ καταπνίξῃ τὸν κόσμον. Ἀφοῦ εἰσῆλθον, ὁ Θεὸς ἐκλείσσε τὴν θύραν καὶ ἦσαν ἀσφαλῆ, ἐκτὸς ἢ βροχῆ κατέπιπτε καὶ κατέστρεφε πᾶν ἐμψυχον ὄν.

Ὡ! εἶπεν ἡ Σάρα αὐτὸ μετ' ἐνθουσιάζει τὸν ὄμιλον, τὸν ὅποιον ἐψάλαμεν χθὲς εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον·

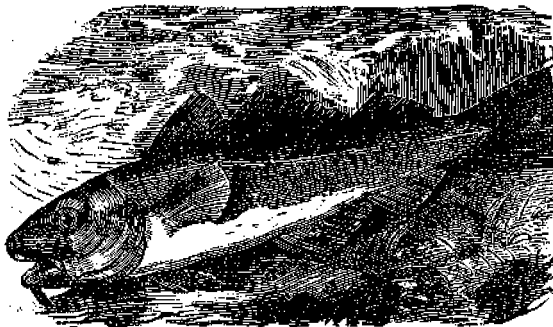
Ἀθλία μου ψυχῆ
Ἀνάπαυον ζητεῖς;
Μὲ πτέρυγα ἀνήσυχον
Πλέον μὴ πλανηθῆς.

Οὐρανογέννητε,
Ἀθάνατε ψυχῆ·
Ὁ κόσμος ὅλος διὰ σὲ
Χαρὰν δὲν χορηγεῖ.

Ἴδου ἡ Κιβωτός,
Ἡ θύρα ἀνοικτή
Σπεῦδε, ψυχὴ μου, μὴ ἀργῆς,
Ἄλλ' ἔρβα πρὶν κλεισθῆ.

Ἐκεῖ ἀσφάλεια,
Ἐκεῖ ἀνάπανσις,
Ἐκεῖ αἰώνιος χαρὰ
Καὶ ἀγαλλίασις.

Λοιπὸν ἤσυχασε,
Ἄθλια μου ψυχῆ
Ὁ κόσμος ὅλος διὰ σὲ
Χαρὰν δὲν χορηγεῖ.

ΒΑΚΑΛΑΟΣ.

Ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἠξεύρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν γεῦσιν τοῦ ἰχθύος ἐκείνου, ὃ ὁποῖός κωνῶς ὀνομάζεται βακαλάος, ἢ μπακαλιάρος, ἀλλ' ὀλίγοι ἴσως εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶδον τὸ ψάρι τοῦτο ζῶν καὶ πολλὰ ὀλίγοι ὅσοι γνωρίζουσι ποῦ εὐρίσκεται καὶ πῶς τὸ πιάνουν καὶ τὸ προετοιμάζουσι διὰ τὸ ἐμπόριον διὰ τοῦτο προσθέτομεν ἐνταῦθα τὴν εἰκόνα τοῦ βακαλάου καὶ θέλομεν εἶπει ὀλίγα περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ, διότι τῷ ὄντι εἶναι πολὺ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Βακαλάος εἶναι ἰχθύς συναγλαστικός, ἤγουν ἀγαπᾷ νὰ συζῆ ὁμοῦ μὲ ἄλλους βακαλάους, ὅπως τὰ πρόβατα, τὰ αἰγίδια, οἱ βῆες, οἱ ἵπποι, αἱ ὄρνιθες, αἱ περιστέραι κλπ. εἶναι δὲ καὶ ἀποδημητικὸν ζῶον, μεταβαίνει δηλ. ὡς αἱ τρυγόνες, τὰ ὀρτύκια, αἱ χελιδόνες κλπ. ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κατὰ τοὺς διαφοροὺς καιροὺς τοῦ ἔτους.

Ὁ συνήθης τόπος τῆς κατοικίας τοῦ βακαλάου εἶναι τὰ παράλια τῆς Νορβηγίας παρὰ τὴν νῆσον Λόφοδεν — Ἐνταῦθα διατρίβει καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Περὶ τὸν Ἰούνιον ἀπεσιράρισμα εἶφη αὐτῷ μεταβαίνουσιν εἰς τὰ βορειανατολικά παράλια τῆς Ἀμερικῆς, ἰδίως πρὸς τὴν Νέαν γῆν πρὸς καταδιώξιν ρεγγῶν καὶ ἄλ-

λων μικροτέρων ὀφθαρίων, τὰ ὅποια καταβροχθίζουσι καὶ παχυνόμενοι οἱ βακαλάοι οὕτω μεταβαίνουσι κατὰ τὸν Ὀκτώβριον πρὸς βορρᾶν εἰς τὴν Ἰσλανδίαν ὅπως ἐκεῖ ἀποθέσασιν τὰ ὄψα των.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀπόλοι δόλιλληροι ἀλιευτικῶν γολετῶν πλέουσι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο πρὸς ἀλιεῖαν τοῦ βακαλάου· ἐκ τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τούτων, οἱ μὲν ὀφθαρεύουσι, οἱ δὲ προετοιμάζουσι τοὺς ἰχθύς, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τῆς ἀποξηράσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἢ ἐπὶ βράχων πρὸς ἀλάτισιν ἀφοῦ δὲ φορτώσουν καλὰ, ἐπιστρέφουσι εἰς τὰς οἰκείας χώρας ὅπου πωλοῦν τὰ φορτία εἰς ἐμπόρους καὶ οὕτω μεταφέρεται διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Συνήθως 4—5 χιλιάδες πλοίων ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἀλιεῖαν τοῦ βακαλάου κατ' ἔτος, τὰ περισσότερα δὲ τούτων εἶναι Ἀμερικανικά.

Ὅταν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται ἀκούσασιν, ὅτι κατ' ἔτος συλλαμβάνονται ὑπὲρ τὰ 54 ἑκατομμύρια τοιοῦτων ἰχθύων θὰ ἀνακράξωσι εὐθὺς, ὅτι εἰς ὀλίγα ἔτη θὰ ἐξαφανισθῆ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὀφθαρίων ἀπὸ τῆς θαλάσσης· ἂς μὴ φοβῶνται ὁμοῦ, διότι Ἐκεῖνος ὃ ὁποῖός ἔκαμε τὸν βακαλάον τόσοον χρήσιμον εἰς τὴν ἄνθρωπον ἐφρόντισεν, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ ἐξαφανισθῆ· διότι εὐρέθη ὅτι ἐκείνη θήλεια γεννᾷ κατ' ἔτος 9 ἑκατομμύρια ὄψων!!

Ὁ βακαλάος εἶναι χρήσιμος πολὺ καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν. Ἐκ τοῦ ἥπατος (σηκτιοῦ του) ἐκθλίβεται ἔλαιόν τι, τὸ ὁποῖον ὠφελεῖ πολὺ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ στήθια νοσήματα ἢ ἐν γένει ἀδυναμίαν σωματικὴν.

Ἄς μὴ νομίσωσιν ὁμοῦ οἱ μικροὶ μας φίλοι, ὅτι ἡ ἀλιεῖα τοῦ τόσοον νοσίμου καὶ χρησίμου τοῦτου ὀφθαρίου εἶναι πρᾶγμα εὐκλεον ἀπ' ἐναντίας εἶναι πολὺ κοπιαστικὴ καὶ συνοδεύεται μὲ πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὀφθαρεύεται ὁ βακαλάος, πίπτει πολλὴ καταχνιὰ καὶ συμβαίνουσιν μεγάλαι τριχομῖαι καὶ εἶναι πολὺ ψῦχος, ὥστε τὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα ὑποφέρουσιν πολὺ καὶ πολλάκις ἐκατοντάδες ἐξ αὐτῶν γίνονται ὥστε ὁσάκις τρώγομεν αὐτὸν ἂς εὐχαριστῶμεν τὸν Δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ ἂς προσευχάμεθα ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες ἐκτίθενται εἰς τοιοῦτους κινδύνους ὅπως μᾶς προμηθεύσασιν αὐτόν.

Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ.

Ἦτό ποτε εἰς ἓν χωρίον τῆς Ἀμερικῆς παιδίον τι πολὺ ἀτακτὸν ὀνομαζόμενον Ἰωάννης. Ὁ πατὴρ του ἀπέθανεν ἐνῶ αὐτὸς ἦτο νήπιον, τὴν δὲ μητέρα του δὲν ὀπῆκεν, ἀλλ' ἐφέρετο ὅπως ἤθελεν εἰς τὸ πείσιμα ἔλων τῶν μέσων καὶ τιμωριῶν, τὰ ὅποια ἡ δυστυχῆς μήτηρ του μετςχειρισθῆ.

Εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο ὑπῆρχε διδάσκαλος τις περιφρῆμος διὰ τὴν εὐσιβείαν καὶ τὸν καλὸν τοῦ τρόπου καὶ εἰς τοῦτον ἡ ἀγαθὴ μήτηρ ἤγαγε καὶ παρέδωκε πρῶταν τινὰ τὸν ἀνυπότακτον υἱὸν τῆς, παρακαλέσασα αὐτὸν νὰ τὸν διορθώσῃ, εἰ δυνατόν.

Ὁ ἀγαθὸς διδάσκαλος ἔλαβε τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς χειρᾶ τῆς μητρὸς καὶ τὸ ἐδίδασκεν εἰς ἓν τῶν καθισμάτων, καὶ τὸ διώρισε νὰ προσέχῃ εἰς ἕνα ὁ πρωτόσχιλος ὑπηγόρευεν εἰς τὰ ἄλλα παιδιά τῆς κλάσεως ἐκείνης.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Ἰωάννης ἐφαίνετο εὐπειθὴς καὶ φρόνιμος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν διήρκεσε πολὺ, διότι εἶχε σχηματίσει πολὺ κακὰς ἔξεις, καὶ δὲν ἤδύνατο νὰ τὰς παραιτήσῃ εὐκόλως. Ὁ διδάσκαλος μετεχειρίσθη πολλὰ μέτρα καὶ πολλάκις τὸν ἐτιμώρησε διὰ τὴν ἀταξίαν καὶ ἀνυποταξίαν του, ἀλλὰ ματαίως, ὁ Ἰωάννης ἐγένετο καθ' ἡμέραν χαιρότερος, ἕως οὗ τέλος πάντων ἡμέραν τινὰ ἐπίσπῃ ψευδόμενος τόσον χονδροειδῶς, ὥστε ὁ διδάσκαλος ἀπεφάσισε νὰ τὸν τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς.

Μετὰ τὸ τέλος λοιπὸν τῶν μαθημάτων τὸν ἔθεσαν ὄρθιον ἐπὶ πνοῦ σακμίνου ἔμπροσθεν ὅλων τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου, τοῖς ὁποίοις διώρισε τρόπον τινὰ δικαστὰς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἤρχισεν ἡ δίκη τοῦ ταλακάρου Ἰωάννου, ὅστις μὲ κρεμαμένην κεφαλὴν ἵστατο ἐπάνω εἰς τὸ σακμίνον τοῦ ὑποδίου.

— Ποία ποινὴ νομίζεις ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν Ἰωάννην; ἠρώτησε μετὰ ταῦτα ὁ διδάσκαλος ἔν τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια ἐκάθηγον εἰς τὸ πρῶτον θρανίον, διὰ τὸ ὅποιον εἶπε μέγα ψεῦμα;

— Νὰ βαλθῇ εἰς μίαν γωνίαν μὲ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον εἰς τὸν τοῖχον, — εἶπεν ὁ μικρὸς παῖς.

— Ποία δὲ οὐ; — ἠρώτησεν ἕτερον.

— Νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς ἡμίσειαν ὥραν, — εἶπεν ἐκεῖνο.

— Καὶ ποία οὐ; ἠρώτησε τρίτον.

— Νὰ φάγῃ ἓν καλὸν ξύλον!

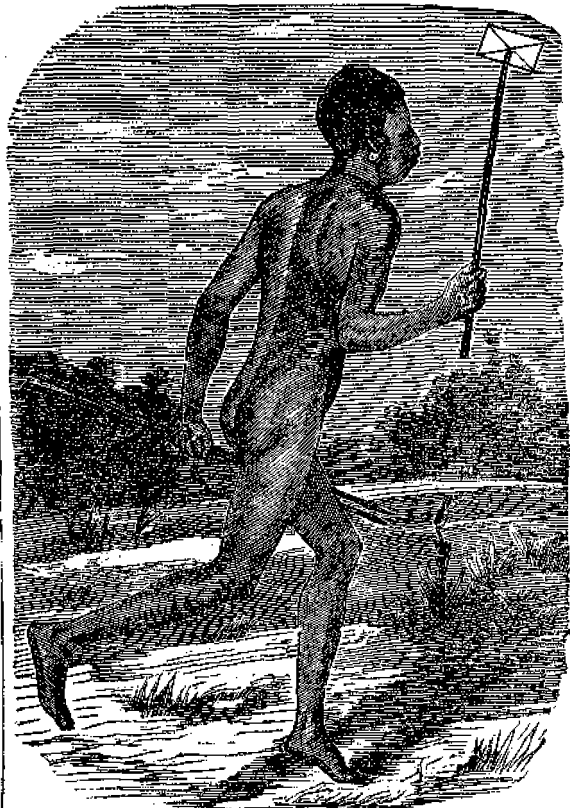
— Σὺ δὲ τί νομίζεις; ἠρώτησε τέταρτον παιδίον.

— Ἐγὼ προτείνω, — εἶπεν ὁ παῖς οὗτος, νὰ προσευχθῶμεν δι' αὐτόν.

— Καλλίστα! ἀνέκραξεν ὁ διδάσκαλος, καὶ οὕτω πρέπει νὰ κάμωμεν* διότι ὁ Ἰωάννης ἐτίθη πολλάκις εἰς τὴν γωνίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς, καὶ ἐδάρη, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἄς προσευχθῶμεν λοιπὸν ὅλοι δι' αὐτόν. Μόλις ὁ διδάσκαλος ἐπρόφερε τὸν λόγον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐγονάτισαν καὶ ἤρχισαν νὰ προσεύχωνται διὰ τὸν συμμαθητῆν τῶν. Ἡ πράξις αὕτη τόσον συνακίνησε τὸν Ἰωάννην, ὥστε ἔκτοτε ἐγένετο εἰς τῶν φρονιμωτάτων καὶ ἐπιμελεστάτων μα-

θητῶν τοῦ σχολείου, καὶ ὑπῆκουε καθ' ἕνα τὴν μὴτέρα του.

Συμβουλευόμεν ἕνα τὰ μικρὰ παιδιά τὰ ὅποια ἔχουν ἀτάκτους καὶ ἀνυποτάκτους συμμαθητὰς ἢ ἀδελφοὺς νὰ προσεύχωνται δι' αὐτούς.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΟΜΙΣΤΗΣ.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς ἀντὶ νὰ γίνεταί διὰ τακτικῶν ταχυδρομείων ἡ ἀποστολὴ τῶν γραμμάτων γίνεται δι' ἀνθρώπων, οἵτινες ἀναδέχονται νὰ μεταφέρωσιν αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τῶν δι' ὀλίγα λεπτά.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης οὕτε διδάκτιον, οὕτε ἄλλην τινὰ προμήθειαν φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν οἱ γραμματοκομισταί, ἀλλὰ μόνον καλάμιον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου κάμουν σχισμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν σφηνόουσι τὸ γράμμα· τὸ καλάμιον τοῦτο λαμβάνει τότε ὁ γραμματοκομιστὴς εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, εἰς δὲ τὴν δεξιὰν δόρυ ἢ ῥόπαλον καὶ ἐκκινεῖ, ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν φιλοξενίαν τῶν καθ' ὁδὸν φίλων διὰ τὰ πρὸς τὸ εἶναι.

Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι οἱ γραμματοκομισταὶ οὗτοι μεταφέρουσι τὰς ἐπιστολάς εἰς πᾶν μέρος, ἔτι καὶ ἐκαὶ ὅπου ποτὲ δὲν ὑπῆγαν, ἀτομαίως πως εὐρίσκοντες

τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς αὐτὰ διότι, ὡς γνωστὸν δο-
δοὶ δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα;

Τρέχουσι δὲ καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν, ὥστε τὸ ταξεί-
διον γίνεται ταχέως, καὶ ἡ ἀπόκρισις ἔρχεται ἀσφαλῶς.

Πόσον ὅμως διάφορος ὁ τρόπος τῆς ταχυδρομικῆς
ὑπηρεσίας εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη! Πόσον ταχέως,
πόσον εὐκόλως καὶ πόσον ἀτρεπλῶς δύναται νὰ πέμ-
ψῃ τις ἐπιστολὴν καὶ λάβῃ τοιαύτην ἀπὸ τῶν ἀπωτά-
των μερῶν τῆς γῆς διὰ μίον ἢ τὸ κολὸ δύο δραχμῶν!

Εἰς τὴν Ἀμερικανὴν π. χ. μὲ 18 λεπτὰ δύναται νὰ
πέμψῃ τις ἐπιστολὴν εἰς μέρη ἀπέχοντα πλέον τῶν
τριῶν καὶ ἡμίσεως χιλιάδων μιλίων. Διὰ δὲ τοῦ τη-
λεγράφου ἢ ἀνταπόκρισις κατέστη ἤδη στιγμιαία.

Εἰς ἄλλο φύλλον τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων θέλωμεν δώ-
σει βραχεῖαν τινα περιγραφὴν τοῦ ἐξαισίου τρόπου,
καθ' ὃν διεύθυνεται ἡ ἐργασία εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν
ταχυδρομείων εἰς τὸ Λονδίον.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΧΟΥΣΙ ΨΥΧΗΝ,

Ὅλος ὁ κόσμος καὶ αὐτοὶ οἱ ἠλικιωμένοι καὶ γραμ-
ματισμένοι θεωροῦσι καὶ μεταχειρίζονται τὰ βιβλία
καὶ τὰς ἐφημερίδας, ὡς ἄψυχα πράγματα, τὰ ὅποια
δὲν ἔχουσι χιμμίαν ἐπιρροήν. Ἀλλοίμονον, ὅποια
τρομερὰ ἀπάτη! Τὰ βιβλία καὶ αἱ ἐφημερίδες σολ-
λορίζονται, ὁμιλοῦν καὶ πράττουσι πρὸς κακὸν ἢ κα-
λόν. Κακὸν τι βιβλίον ἢ κακὴ τις ἐφημερίς εἶναι ἐ-
πίσης ἐπικίνδυνος, ὡς ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἢ ἡ κακὴ
γυνή, ἢ τὸ κακὸν παιδίον. Ὅστις ἀναγινώσκει κα-
κὸν τι βιβλίον παραδίδει ἑαυτὸν εἰς κακὴν συναναστρο-
φὴν ὅστις δὲ ἀναγινώσκει καλὰ βιβλία καὶ καλὰς ἐφη-
μερίδας προτιμᾷ τὰς καλὰς συναναστροφάς. Ποῖον
ἐκ τῶν δύο οἱ μικροὶ ἀναγινώσται μας προτιμοῦν;

Πᾶν βιβλίον, πᾶσα ἐφημερίς, ἔχει ψυχὴν, ἢ ὅποια
ἔχει κακὸν ἢ καλὸν πνεῦμα. Εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ συγ-
γραφέως ἢ τοῦ συντάκτου τῶν* ὅταν δὲ ἐκτείνεται εἰς
τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου, ἢ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐνεργεῖ ἐπά-
νω εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα αὐτὰς ὡς ἐάν ἐνέργει αὐ-
τὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος.

Ὁ συγγραφεὺς ἢ ὁ συντάκτης ὁμιλεῖ εἰς σὲ μικρὴ
μου ἀναγνώστα καὶ εἶναι ὁ σύντροφός σου ἐπὶ τινα
καιρὸν· ἐάν δὲ εἶναι κακὸς σύντροφος, βεβαίως θὰ σὲ
βλάψῃ.

«Κακαὶ συναναστροφαι, — λέγει ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος (Α'. Κορινθ. ιε'. 33.) φθειροῦσιν ἤθη χρη-
στά.»

Ὁ δὲ σοφὸς Σολομὼν συμβουλεύει λέγων. «Ὁ
περιπατῶν μὲ τοὺς σοφοὺς θέλει εἶσθαι σοφός, ἀλλ' ὁ
σύντροφος τῶν μωρῶν θέλει ἀφανισθῆ.» (Παροι-
μιαί. ιγ'. 20).

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι νὰ ἔ-
χωμεν καλὰ βιβλία καὶ καλὰς ἐφημερίδας, ὅπως εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν καλοὺς καὶ τιμίους συντρόφους καὶ
φίλους. Οἱ νέοι ἐπομένως χρεωστοῦσι νὰ μὴ ἀναγι-
νώσκωσι κἀνὲν βιβλίον, μηδὲ κἀμμίαν ἐφημερίδα χω-
ρὶς νὰ συμβουλευθῶνται πρῶτον τοὺς γονεῖς τῶν ἢ τοὺς
ἐπιτρόπους τῶν διότι ἡ ἐπιρροή τὴν ὁποῖαν βιβλίον ἢ
ἐφημερίδα ἐξασκεῖ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν εἶναι
ροσάυτη, ὥστε θὰ τὸν ὠφελήσῃ ἢ θὰ τὸν βλάψῃ ὄχι
μόνον εἰς τὴν παρούσαν ἡλικίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μελ-
λούσαν, εἰς τὴν αἰωνιότητά. Πρὸσέχετε λοιπὸν, μι-
κροὶ μου φίλοι, ἀπὸ τὰ κακὰ βιβλία καὶ τὰς κακὰς ἐ-
φημερίδας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπλημμύρησαν αἱ πόλεις
καὶ αἱ ὁδοὶ μας.

ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ εἶναι βῆθος, τὸ ὅποῖον ἡ γεωμετρία
δὲν δύναται νὰ καταμετρήσῃ — ἡ ἀριθμητικὴ ν' ἀ-
ριθμῆσῃ — ἡ φαντασία νὰ φαντασθῇ καὶ ἡ ῥητορικὴ
νὰ περιγράψῃ, Ἄς ζῆ λοιπὸν καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἐδῶ
εἰς τὸν κόσμον τοῦτον κατὰ Χριστὸν, ὥστε νὰ ἤμῃθα
εὐτοχεῖς εἰς τὴν αἰωνιότητά.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλλου θέ-
λωσι δημοσιεῦσθαι εἰς τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων ἐρω-
τήσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην, ὅσοι δὲ
τῶν μικρῶν ἀναγινωστῶν μας ἀποκριθῶσι, χωρὶς τῆς
βοηθείας τῶν γονέων ἢ ἄλλων φίλων, ὁρθῶς, θέλωσι
λαμβάνει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὡς ἀμοιβὴν μικρὸν τι
βιβλιαρίον πρὸς τὸ ἴδιον ὠφελήθησαν. Τοῦτο γίνε-
ται εἰς ἅλα τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει Ἐφ.
τῶν Παίδων καὶ διὰ τούτου οἱ παῖδες φιλοτιμούνται
νὰ ἐξεταζοῦσι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ συνοικεῖοντα μὲ
αὐτὸ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας.

Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευ-
θῶσι πᾶσι οὖν παρελθόντα εἰς τῆς Ἐφημερίδος τῶν
Παίδων, διὰ ἐάν μὲν κατοικῶν τὰς Ἀθήνας, θὰ πλη-
ρῶνουν 60 λεπτὰ δι' ἑαυτοῦ ἔτος, ἐάν δὲ τὰς Ἡ-
πειρᾶς, 75 καὶ τὸ ἐξωτερικῶν ἀναλόγως τῶν τα-
χυδρομικῶν τελῶν.

Ἐπειδὴ παρὰ πολλῶν ἐπανειλημμένως παρε-
κλήθημεν νὰ ἐκδώσωμεν τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων δις τοῦ
μηνός, διπλασιάζοντες τὴν συνδρομὴν, λέγομεν ὅτι τότε
εὐχα ἴσως θὰ τὸ κάμωμεν, ὅταν ἡ ἀριθμὸς τῶν συν-
δρομητῶν μας ἀξήλθῃ εἰς τρεῖς χιλιάδας* διότι μὲ
τοὺς παρόντας δὲν ἐπαρκῶμεν εἰς τὰ ἔξοδα. Ἐάν
λοιπὸν, οἱ μικροὶ ἀναγινώσται μας θέλωσι ν' ἀπολαμ-
βάνωσι τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀναγινώσκωσι τὴν «Ἐφ.
τῶν Παίδων» δις τοῦ μηνός, πρέπει νὰ φροντίσωσι νὰ
μᾶς κάμωσι περισσοτέρους συνδρομητάς. Ἐάν τούτο
γείνῃ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸ ἐπό-
μενον θὰ τὴν ἐκδώσωμεν δις.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ συν-
δρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων νὰ ἐπιγράψωσι τοῦ
λοιποῦ τὰς ἐπιστολάς τῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐ-
φημερίδος τῶν Παίδων.»